

[Ragnhild Andersen.]

er sagt af det ærede medlem hr. Søren Andersen, udtryk for indkomstforskel. Da der jo efterhånden ser ud til at være sympati her i tinget for at komme væk fra zonegrænserne, vil jeg opfordre ministeren til ved den fremtidige lovgivning at have disse særlige forhold angående indtægtsgrænser og normalbidrag for øje.

Jeg vil derefter sige et par bemærkninger om de to ting, som mit parti foruden indtægtsgrænserne har foreslået ændret i folkeforsikringsloven. Det drejer sig om en forhøjelse af kommunehjælpen på 15 pct. Det er den tredje ændring. Den anden ændring går ud på en forhøjelse af uddannelses- og underholdshjælp til vanskeligt stillede enlige mødre. Vi har foreslået en forhøjelse på 15 pct. for såvel underholds- og uddannelseshjælpens som for kommunehjælpens vedkommende. Derved ville den enlige moder få ret til en særhjælp, der var lige så stor som enkepensionen til en enlig stillet, og de, der får kommunehjælp, ville få en kommunehjælp, der var lige så stor som folkepensionen til en enlig stillet.

Angående forhøjelse af underholdshjælpen vil jeg opfordre tingets medlemmer og især de kvindelige medlemmer til at se lidt nærmere på denne hjælps størrelse; den er nok værd at underkaste et nærmere studium. Det er rigtigt, som den højtærede minister siger, at ud over de 85 pct. har kommunerne ret til at give et rådighedsbeløb på 15 pct., således at de kan forhøje hjælpen op til enkepensionens størrelse. Hvor mange kommuner der gør brug deraf, ved jeg ikke, måske kan ministeren oplyse noget herom. De er ikke forpligtet hertil, de kan gøre det. Hjælpen her i København til de enlige mødre i en vanskelig situation er i almindelighed 15 pct. mindre end de 311 kr., der gives i enkepension, det vil sige månedlig ca. 264 kr. Selv om de har børn, gives der intet forsørgertillæg til dem ud over dette beløb. Det tillæg, hvormed de skal forsørge børnene, får de udelukkende gennem faderbidraget, og det mener den kommunistiske gruppe er en mangel, der bør bødes på.

For at anskueliggøre, hvad en sådan moder kan opnå, vil jeg tage et enkelt tilfælde, som jeg fremdrog i vinter i spørgetiden, idet jeg spurgte ministeren, om han

fandt underholdshjælpen betryggende. Ministeren var så venlig grundigt at undersøge, hvad denne yngre moder med 3 børn, der dengang var syg, havde i underholdsbidrag, alt iberegnet. Jeg siger tak til ministeren herfor, og jeg takker for den besvarelse, ministeren sendte mig. Jeg bruger her de tal, der fremgår af ministerens eget svar til mig.

Den pågældende moder, der er bosiddende i København, havde et barn på 10 år, et barn på 9 år og en lille én på 8 måneder. Hun havde intet hustrubidrag, som det jo er tilfældet for langt de fleste enlige mødre, hvad enten de er fraskilte, forladte, ugifte eller separerede. Hun modtog ugentlig 53 kr. i underholdsbidrag fra socialkontoret med fradrag af 10 kr. for en betalt gasregning, det vil sige 43 kr. Foruden gas og lys blev også huslejen, der, så vidt jeg erindrer, var mellem 50 og 60 kr., betalt, desuden sygekassekontingentet og en mindre brændselshjælp. Pengene til børnene modtog hun forskudsvis for et halvt år ad gangen, og det er jo sædvane, at mødre, der får et halvt års børnepenge på én gang, ved den lejlighed køber tøj og sko til børnene, da det ellers er umuligt for dem at få penge tilovers til anskaffelser af den art — man behøver blot at tænke på, hvad sko til 2 børn på 9 og 10 år koster. Det havde denne moder også gjort, men selv om hun ikke havde gjort det, hvordan ville hun så være stillet?

Ministeren skriver i sit svar, at der står gennemsnitlig 103 kr. om ugen til rådighed for den pågældende til dækning af almindelige forsørgelsesudgifter for hende og børnene, bortset fra husleje, lys, gas, sygekassekontingent og brændselshjælp. Hendes børnetilskud var 400 kr. med fradrag af 280 kr. for skat, det vil sige kontant 120 kr. De særlige ydelser på 2×95 kr., altså 190 kr., havde hun også modtaget. Man kan altså lægge de 310 kr. til indtægten og får derved en forhøjelse på ca. 25 kr. om måneden.

Når man nu betænker, at denne moder med sine 3 børn skal klare mad, fodtøj, tøj og andre fornødenheder for stort set de 103 kr. ugentlig, må enhver erkende, at hun er meget vanskeligt stillet; hun er vanskeligt stillet, og det er det beløb, hun får til sig selv, der er for knapt tilmålt.